

Кавото рекълъ господарьтъ, изпълнилъ го.

Следъ месецъ той събралъ много котки. Натоварилъ ги на кораба. Взелъ момчето и отплували. Морето било тихо. Плували дълго. Най-сетне доплували въ оня градъ, гдето търговецътъ продалъ най-напредъ котката.

Търговецътъ поржчалъ на моряцитъ да взематъ нѣколко човала съ котки. Отишелъ въ гостилницата и рекълъ на стопанина:

— Котката, която купи, избѣга. Но азъ ти нося сто котки вмѣсто една. Раздай ги на гоститѣ си и поменунайте това момче, защото то ме подсъти да бжда честенъ търговецъ.

Зарадвалъ се стопанинътъ на гостилницата. Зарадвали се и гоститѣ. Дали много жълтици на търговеца и момчето. Изпратили ги съ голѣма благодарностъ.

Отплувалъ корабътъ, и скоро стигналъ въ другата непозната земя. Търговецътъ и момчето и тамъ оставили много котки и били още по-богато надарени.

Отплували и въ третата земя. И тамъ отнесли много котки. И тамъ имъ дали цѣлъ човалъ съ жълтици и ги изпратили отъ славно по-славно.

Върнали се търговецътъ и момчето вкжши. Донесли голѣми подаръци. Зарадвали близкитѣ на търговеца и всички прислужници. Дали богата гощавка.

На гощавката станалъ търговецътъ и рекълъ:

— Никога не съмъ спечелвалъ толкова пари, както сега. Това се дължи на благословената жълтица и на нейния честенъ притежателъ. По-добъръ момъкъ за моята едничка дъщеря не мога никжде намѣри. Затова, ако той е съгласенъ, азъ ще му дамъ дъщеря си за жена.

— Съгласенъ съмъ, съгласенъ господарю! Отъ младата господарка по-хубава и по-добра нѣма на свѣта. Не зная само, дали тя ще пожелае да се омжи за мене.

Девојката, която седѣла до баща си на трапезата, се изчервила и промълвила:

— Думата на баща ми е законъ за мене. Пъкъ и азъ отдавна обичамъ тоя добъръ момъкъ.

Скоро вѣнчали младитѣ. И тѣ си заживѣли доволни и честити. Момъкътъ отишелъ при майка си. Довелъ я въ своя домъ. Майката не можела да се наардва на своя синъ, на богатството му и на хубавата му невѣста.

Ранъ - Босилекъ

